

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

Davacı : Unilever Sanayi ve Ticaret Türk A.Ş.  
Vekili : Av. Burak Kireççi  
Saray Mah. Dr. Adnan Büyükdeniz Cad. No:13  
Ümraniye/İSTANBUL

Davalı : Rekabet Kurumu  
Bilkent Plaza, B-3 Blok Bilkent / ANKARA  
Vekili : Av. Nagehan Özseyhan - Aynı adreste

Davanın Özeti : Davacı şirketin, distribütörleri ile yaptığı anlaşmalarla yeniden satış fiyatını belirlemek suretiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığı gerekçesiyle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun (Kurul) 03.07.2008 tarih ve 08-43/591-223 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımlarının; Lever Elida Temizlik Kişisel Bakım Ürünleri Sanayi Ticaret Türk A.Ş.'nin davacı şirket tarafından devralındığı, bu nedenle söz konusu Kurul kararıyla verilen idarî para cezasının sonuçlarının davacı şirket üzerinde doğacağı, Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesi uyarınca nispi para cezalarında zamanaşımı süresinin sekiz yıl olduğu, bu sürenin fiilin işlenmesiyle veya neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı, Kurul tarafından son ihlâl tespit tarihinin 1998 yılı olduğundan zamanaşımı süresinin 2006 yılında sona erdiği, Kabahatler Kanunu'nun geçici 2. maddesinde yer alan, anılan Kanun'un, yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, idare mahkemeleri'nde dava açılarak iptali istenilen idarî yaptırım kararları hakkında uygulanmayacağı düzenlemesinin amacının kanun yolu açısından olduğunun açık olduğu, Kurul'un markalar arası rekabetin en yüksek ve yoğun yaşandığı dava konusu olaya konu pazarlarda, rekabeti fiyat kadar fiyat dışı unsurlar yönünden de körükleyen bu yapılanmayı, rekabeti bozucu ve kısıtlayıcı olarak değerlendirilemeyeceği, söz konusu piyasalarda tüketiciler için aynı hizmeti görecekle, yararı sağlayacak aynı kalite ikame malların piyasada bulunduğundan makro düzeyde üretici firmalarca optimal fiyat uygulamasına gidilerek tavsiye fiyatlar yayınlandığı, böylece üreticiler arası rekabetten gereği gibi haberdar olmayan distribütörlerce markalar arası rekabette daha etkin rol oynadıkları, bunun ise rekabeti arttıracığı, dava konusu olaydaki piyasanın oligopol yapıda olmadığı için, marka içi rekabet değil markalar arası rekabetin önemli olduğu, bu rekabette ise, üreticilerin makro planlamalar nedeniyle distribütörlerin fiyat dalgalanmalarına uymaları söz konusu olmayacağı için üretici firmalarca tavsiye niteliğinde ve markalar arası rekabeti körükleyen, tamamen tüketici yararına fiyatların bildirildiği ve bu şekilde distribütörün bilgilendirildiği, ancak distribütörün buna uyup uymamalarının serbest olduğu, dikey anlaşma hükmünde olan, davacı şirket ve distribütörler arasındaki dağıtım sözleşmelerinin 1997/3 sayılı

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

Tebliğ vasıtasıyla 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi uygulamasından muaf bulunduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Dava konusu işlemin, yargıya intikal etmiş ve yargı tarafından şeklen eksik bulunan bir kararın şekil eksikliğinin giderilmesi amacıyla tesis edildiği, yargı kararı gereği tesis edilen işlemlerin zamanaşımına uğramayacağı, soruşturmanın zamanında sonuçlanarak ceza verildiği, dava konusu kararın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28. maddesi uyarınca yargı kararının gereğinin yerine getirilmesi niteliğinde olduğu, yeniden satış fiyatının belirlenmesine yönelik elde edilen bulguların sadece distribütörün değil, perakendecinin ve zincir marketlerin yeniden satış fiyatının belirlenmesine yönelik olduğu, sadece distribütörlük sözleşmesi hükümlerinin değil perakende satış noktaları ile imzalanan süper market (SM) ve özel market müşterisi (ÖMM) sözleşmelerinin ve uygulamalarının da birlikte değerlendirilmesi gerektiği, yeniden satış fiyatının belirlenmesi eyleminin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi uygulamasından muaf tutulamayacağı, dava konusu Kurul kararının daha önce alınan Kurul kararına karşı açılan davanın esastan reddedilmesi ve anılan kararın şekil yönünden bozulması üzerine tesis edildiği, esas açısından daha önceki yargılamada bir eksiklik bulunmadığı belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Emre ERMAN'ın Düşüncesi : Dava konusu olayda, Rekabet Kurulu'nun yaptırım uygulama yetkisi, davacı şirket bakımından lehe hükümler içeren 4054 sayılı Kanun'un mülga 19. maddesi uyarınca zamanaşımına uğradığından, zamanaşımı süresi dolduktan sonra tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uyarlık bulunmadığı, bu nedenle iptali gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mehmet KARAOĞLU'nun Düşüncesi : Dava, davacı şirketin distribütörlerle yaptığı anlaşmalarla yeniden satış fiyatlarını belirlemek suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığı gerekçesiyle aynı Kanun'un 16. maddesi uyarınca para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Rekabet Kurulu'nun 03.07.2008 tarih ve 08-43/591-223 sayılı kararının davacıya ilişkin kısmının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 27/(a) maddesinde, bu Kanunda yasaklanan faaliyetler ve hukuki işlemler hakkında, başvuru üzerine veya resen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanunda düzenlenen hükümlerin ihlal edildiğinin tespit edilmesi üzerine, bu ihlallere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idari para cezaları uygulamak Rekabet Kurulunun görevleri arasında sayılmış, anılan Yasanın "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar" başlıklı 4.maddesinin birinci fıkrasında "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır" hükmüne yer verildikten sonra anılan fıkranın (a) bendinde, mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturup maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi, (b) bendinde, mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü birinci fıkra kapsamına giren haller arasında sayılmıştır.

4054 sayılı Yasa'nın olay tarihinde yürürlükte bulunan 16.maddesinin ikinci fıkrasında, Bu Kanunun 4'üncü ve 6'nıncı maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara iki yüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüş olup, anılan maddenin son fıkrasında, süresi içinde bildirilmiş anlaşma ve kararlara, bu kanun hükümlerini açık bir biçimde ihlal etmemeleri durumunda Kurulun vereceği nihai karara kadar geçecek süre için para cezası uygulanmaz hükmüne yer verilmiştir.

4054 sayılı Yasa'nın 5.maddesinde, Kurulun, belirli şartların varlığı halinde ilgililerin talebi üzerine, teşebbüslerarası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4'üncü madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebileceği belirtilirken anılan maddenin son fıkrasında, Kurulun birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi halinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği öngörülmüş, ayrıca anılan Yasanın 27/f maddesinde, bu Kanunun uygulanması ile ilgili olarak tebliğler çıkarmak ve gerekli düzenlemeleri yapmak Kurulun görev ve yetkileri arasında sayılmıştır. Belirtilen bu hükümler esas alınarak Rekabet Kurulunca çıkartılıp yürürlüğe konulan 1997/3 sayılı Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinin 3.maddesinde grup muafiyeti kapsamına giren yükümlülükler arasında, Anlaşmada belirlenen bölge dışında anlaşma konusu mallarla ilgili olarak, müşteri aramama, şube açmama ve dağıtım deposu kurmama yükümlülüklerinden başka rekabet sınırlaması yüklenemeyeceği belirtilmiş olup, anılan tebliğin grup muafiyeti kapsamı dışında kalan koşullar ve yükümlülüklerin belirlendiği 4/c maddesinde, Kullanıcının, anlaşma konusu malları anlaşmada belirtilen bölgede sadece tek elden dağıtıcısından elde edebilmesi ve anlaşmada belirlenen bölge dışında alternatif temin kaynaklarının olmaması halinde muafiyet hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmüştür.

Olayda; İstanbul Gıda Toptancı Tüccarları Derneğinin (İGDOT), aralarında davacı şirketinde bulunduğu bazı şirketlerle ilgili olarak verdiği 19.11.1997 tarihli şikayet dilekçesinde; teşebbüslerin dayanıksız gıda ve gıda dışı tüketim mallarına ilişkin İGDOT üyeleri aleyhine uyumlu eylem halinde arz boykotu uyguladıklarının, Rami Piyasasında üyelerinin ürün tedarik etmelerine engel olmak suretiyle piyasa dışına çıkardıklarının, yapılan sözleşmelerle, ilgili bölgedeki tek distribütörden mal tedarik zorunluluğunun getirilerek ve komşu bölge

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

distribütörlerinden satın alma yasağı uygulanarak ikincil tedarik kaynaklarının ortadan kaldırıldığı, üretici firmaların distribütörlerine fiyat empoze ettiklerinin, tüketici zararına pazarlamayı kısıtladıklarının ayrı ayrı ürünlerde hakim durumu kötüye kullandıklarının bildirilmesi üzerine, davalı idarece soruşturma başlatıldığı, yapılan soruşturmada davacı şirketin distribütörleri ile yaptığı 1997 Standart Distribütörlük Sözleşmesinin 7.5 maddesinde, 1.6 maddesinde, ÜNİSEL distribütörü Pakdağ Gıda ile İstif Gıda arasında 1.1.1997 tarihinden itibaren iki yıl süre için aktedilen Özel Müşteri Marketler (ÖMM) Sözleşmesinin 12. maddesinde yer alan kuralların distribütörün ve perakendecinin satış fiyatını belirleyen hükümler olduğu ve bu hükümler esas alınarak davacı şirket yöneticilerinin distribütör ve bayilerle yaptıkları yazışmalarda fiyat dengesini sağlamak amacıyla talimatlar verdikleri, bu talimatların distribütörler arasındaki marka içi rekabeti engellemesi anlamını taşıdığı, yine Leverelida A.Ş. distribütörlerinin, müşterileri ile yaptıkları Seçilmiş Market (SM) ve ÖMM sözleşmelerindeki hükümlerden davacı şirketin yeniden satış fiyatını belirlemeye yönelik rekabet ihlali içinde olduğu, ayrıca davacı şirketin distribütörleri nezdinde yaptığı uygulamalar ve yazışmalarla ürünlerin satış fiyatının yeniden tespit edildiği, piyasada uygulanacak satış fiyatlarının belirlenmesi ve sabit fiyat uygulaması bakımından ihlalin açık ihlal olduğu gerekçesiyle 4054 sayılı Yasanın 16. maddesi uyarınca para cezası uygulanmasına ilişkin 24.11.1999 tarih ve 365 sayılı Rekabet Kurulu kararının Danıştay Onüçüncü Dairesinin 12.12.2007 tarih ve K: 2007/8738 sayılı kararı ile, soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin karar toplantısına katılıp oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle iptal edilmesi üzerine dava konusu 03.07.2008 tarih ve 08-43/591-223 sayılı Rekabet Kurulu Kararının alındığı anlaşılmaktadır.

Dava konusu kararın alınmasına dayanak alınan tüm delillerin; önaraştırma ve soruşturma raporlarında, yazılı ve sözlü savunmalarında yer aldığı görüldüğünden, bu anlamda yeniden soruşturma açılmasını ve yapılmasını gerekli kılan bir hususun da bulunmaması ve savunma hakkı verilmeyen bir hususunda karara dayanak yapılmaması nedeniyle, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle, yeni bir soruşturma açılmaksızın, bu kapsamda yeniden dinleme toplantısı yapılmaksızın karar alınmasında hukuka aykırılık görülmemiştir.

Öte yandan, her ne kadar davacı şirket tarafından, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesi uyarınca eylem tarihinden itibaren sekiz yıllık soruşturma zamanaşımı süresinin sona ermesi nedeniyle, Kurul'un idari yaptırım uygulama olanağının bulunmadığı ileri sürülmekte ise de; ihlalin 1998 tarihinde de devam etmesi, Rekabet Kurulu'nun 24.11.1999 tarih ve 99-53/575-365 sayılı nihai kararının 4054 Kanun'un mülga 19. maddesi uyarınca zamanaşımı süresi içerisinde alınması, ilgili kararın Danıştay 13. Dairesinin 12.12.2007 tarih ve E.2007/8028, K:2007/8738 sayılı kararı ile; "soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu" gerekçesi ile iptal edilmesi, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle yeni bir karar alınması ile şekil eksikliğinin giderilmesi, davaya

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

konu kararın belirtilen süreçten sonra alınması karşısında, yargıda geçen bu sürelerde zamanaşımı süresinin işlemeyeceği kuşkusuz olduğundan davacının zamanaşımı iddiaları yerinde görülmemiştir.

Dava konusu uyuşmazlığın esasına gelince;

Dava dosyası ve eki soruşturma raporunun incelenmesinden, davacı şirketin distribütörleri ile yaptığı 1997 Standart Distribütörlük Sözleşmesinin 7.5 maddesinde yer alan "Distribütör, Ürünlerin Satış Noktaları ve Özel Satış Noktalarında uygulanan nihai tüketiciye satış fiyatlarının Ünisel tarafından verilen fiyat listesinde tavsiye edilen tüketiciye satış fiyatları ile uyumlu olmasına çalışacaktır." kuralı ile, aynı sözleşmenin 1.6 maddesindeki, "Özel Satış Noktaları doğrudan Ünisel ile işbu Sözleşme'den bağımsız özel satış şartları altında ürünlerin Distribütör'e Ünilever ve Lever tarafından satılmasını müteakip ürünlerin kendilerine satış ve teslimatının Distribütör tarafından gerçekleştiği ticarethaneler olup, bunlar ve haklarında uygulanacak özel satış, fiyatlandırma ve prim sistemi ayrıca zaman zaman ÜNİSEL tarafından Distribütöre yazılı olarak bildirilecektir" kuralının ve ÜNİSEL distribütörü Pakdağ Gıda ile İstif Gıda arasında 1.1.1997 tarihinden itibaren iki yıl süre için akdedilen Özel Müşteri Marketler (ÖMM) Sözleşmesinin 12.maddesinde yer alan "ÖMM, Ünisel ürünlerini Ünisel tarafından belirlenen ve Distribütör tarafından kendisine bildirilen fiyattan satar. ÖMM bu fiyatların altında satış yapamaz...ÖMM'nin bu maddede belirtildiği şekilde belirlenen raf fiyatlarının altında satış yapması halinde DİSTRİBÜTÖR işbu sözleşmeyi derhal feshedebilir." düzenlemesinin, yeniden satış fiyatı belirlemek suretiyle sabit fiyat uygulaması niteliği taşıdığı açık olup, bu durumun 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesi "a" bendinde yer alan, mal veya hizmetlerin alım yada satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi olarak tanımlanan hale uyması nedeniyle açık bir ihlal niteliğini taşıdığı, ayrıca sözleşmelerde yer alan hükümler doğrultusunda davacı şirket yöneticilerinin distribütör ve distribütörlerle yaptığı yazışmalar ve uygulamalarla ürünlerin yeniden satış fiyatlarını tespit etmeleri anılan Yasa'nın 4.maddesinin (a) bendinde yer alan hükmün açık ihlali sonucunu doğurduğu anlaşılmaktadır.

Davacı şirkete para cezası verilmesine neden olan yeniden satış fiyatının tespiti eylemlerinin temelini oluşturan sözleşme hükümleri ve bu hükümler esas alınarak yapılan uygulamaların yukarıda ilgili hükümleri açıklanan 97/3 sayılı Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin grup muafiyeti kapsamına giren yükümlülüklerin belirlendiği 3.maddesi kapsamına girmediği gibi, grup muafiyeti kapsamı dışında kalan koşullar ve yükümlülüklerin belirlendiği 4.maddesi kapsamına girmesi nedeniyle muafiyetten yararlanması sözkonusu olamayacağından, 4054 sayılı Yasa'nın 4.maddesinin açıkça ihlal edildiği sonucu ortaya çıkmaktadır.

Bu durumda, distribütör ile yaptığı sözleşme hükmü ve bu hükmü dayanarak yaptığı uygulamalarla ürünlerin yeniden satış fiyatlarını tespit ettiği soruşturma raporu ile belirlenen ve bu eylemleri grup muafiyetinden yararlanamayacak nitelikte olan davacıya, bu açık ihlaller

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

nedeniyle 4054 sayılı Yasanın 16.. maddesi uyarınca, davacının ihlallerin 1998 yılında devam etmiş olması nedeniyle 1997 yılı net satışlarının %02' si oranında olmak üzere 93.302,00.TL idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu Kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, duruşma için önceden belirlenen 08.05.2012 tarihinde davacı şirket vekili Av. Burak Kireççi'nin gelmediği, davalı idare vekili Av.Nagehan Özseyhan'ın geldiği, Danıştay Savcısının hazır bulunduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Davalı idare vekiline usulüne uygun olarak söz verilip dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra, davalı idare vekiline son kez söz verilip duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenerek gereği görüldü;

Dava, davacı şirketin, distribütörleri ile yaptığı anlaşmalarla yeniden satış fiyatını belirlemek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığı gerekçesiyle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 03.07.2008 tarih ve 08-43/591-223 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımlarının iptali istemiyle açılmıştır.

Davacı şirket tarafından, eylem tarihinden itibaren sekiz yıllık soruşturma zamanaşımı süresinin sona ermesi nedeniyle, Kurul'un idarî yaptırım uygulama olanağının bulunmadığı ileri sürülmüştür.

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. Böylece, mülga 19. maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği düzenlemesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu itibarla, 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin yürürlükten kaldırılması ile rekabet ihlallerindeki zamanaşımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki ilgili düzenlemeye tabi hale gelmiş bulunmaktadır. Buna göre para cezalarında uygulanacak zamanaşımına ilişkin son düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği açıktır.

Dava dosyasının incelenmesinden; İstanbul Gıda Toptancı Tüccarlar Derneği'nin 19.11.1997 tarihli şikâyet başvurusu üzerine aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüsler hakkında önce 4054 sayılı Kanun'un 40. maddesi uyarınca Rekabet Kurulu

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

tarafından önaraştırma kararının verildiği, önaraştırma sonucunda Rekabet Kurumu (Kurum) raportörlerince düzenlenen raporun Rekabet Kurulu'nun 24.03.1998 tarihli toplantısında görüşüldüğü ve Kurul'un 59/436-57 sayılı kararıyla Kanun'un 41. maddesi uyarınca ilgili teşebbüsler hakkında soruşturma açılmasına karar verildiği, soruşturma heyeti tarafından 25.03.1999 tarih ve SR/99-2 sayılı Soruşturma Raporu'nun hazırlandığı, yapılan yazılı ve sözlü savunmalardan sonra Rekabet Kurulu tarafından nispi para cezası verilmesine ilişkin 24.11.1999 tarih ve 99-53/575-365 sayılı nihaî kararın alındığı, anılan kararın iptali istemiyle ilgili teşebbüsler tarafından Danıştay'da açılan davaların, Danıştay Onuncu Dairesi tarafından reddine karar verildiği, bu kararların temyizi üzerine Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nca, Danıştay Onuncu Dairesi'nin ret kararlarının, soruşturma heyeti başkanı Kurul üyesinin nihaî kararda oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle bozulduğu, bozma kararları üzerine Dairemiz tarafından bozma gerekçeleri dikkate alınarak, 24.11.1999 tarih ve 99-53/575-365 sayılı Rekabet Kurulu kararının her bir davacı teşebbüse ilişkin kısmının iptaline karar verildiği, iptale konu 03.07.2008 tarihli, 08-43/591-223 sayılı kararın Kurul'un yargı tarafından iptal edilen işleminin yeniden ele alınmasına ilişkin bulunduğu anlaşılmaktadır.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında nispi idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, Danıştay'ın bu konuya ilişkin olarak yerleşmiş kararlarında belirtildiği üzere, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idarî yaptırımın, idarî yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idarî yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilme olanağı bulunmamaktadır.

Bu nedenle; davacı şirketin 1998 yılına kadar süren eylemleri nedeniyle Rekabet Kurulu'nun 24.11.1999 tarih ve 99-53/575-365 sayılı nihaî kararının zamanaşımı süresi içerisinde alınması, ilgili kararın Danıştay tarafından "soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihaî karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu" gerekçesi ile iptal edilmesi, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle karar alınması ile şekil eksikliğinin giderilmesi, davaya konu kararın belirtilen süreçten sonra alınması karşısında, zamanaşımı süresinin işlemeyeceği kuşkusuz olduğundan, davacının bu iddiaları hukuken geçerli bulunmamıştır.

Dava konusu uyuşmazlığın esasına gelince;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 27. maddesinin (a) bendinde, bu Kanun'da yasaklanan faaliyetler ve hukukî işlemler hakkında, başvuru üzerine veya re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanun'da düzenlenen hükümlerin ihlâl edildiğinin tespit edilmesi üzerine, bu ihlâllere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idarî para cezaları uygulamak Rekabet Kurulu'nun görevleri arasında sayılmıştır. Anılan Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

- a. Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,
- b. Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının, veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,
- c. Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,
- d. Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,
- e. Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,
- f. Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi,

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder.

Ekonomik ve rasyonel gerçeklere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir" hükmüne yer verilmiştir.

4054 sayılı Kanun'un 24.11.1999 tarih ve 99-53/575-65 sayılı Kurul kararının alındığı tarihte yürürlükteki 16. maddesinin ikinci fıkrasında, bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara iki yüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüş ve anılan maddenin son fıkrasında, süresi içinde bildirilmiş anlaşma ve kararlara, bu kanun hükümlerini açık bir biçimde ihlâl etmemeleri durumunda Kurul'un vereceği nihaî karara kadar geçecek süre için para cezası uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır.

4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde, Kurul'un, belirli şartların varlığı halinde ilgililerin talebi üzerine, teşebbüslerarası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebileceği belirtilirken anılan maddenin son fıkrasında, Kurul'un birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi halinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların



T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği öngörülmüş, ayrıca anılan Kanun'un 27. maddesinin (f) bendinde, Kanun'un uygulanması ile ilgili olarak tebliğler çıkarmak ve gerekli düzenlemeleri yapmak Kurulun görev ve yetkileri arasında sayılmıştır.

Yukarıda belirtildiği üzere 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacının taşıyan veya bu etkiyi doğuran nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar hukuka aykırı bulunarak yasaklanmış, bu kapsama giren hallerin nelerden ibaret olduğu tek tek sayılmış ve 16. madde hükmü ile de 4. maddede yasaklanmış davranışları gerçekleştirdikleri Kurul kararı ile tespit edilenlere para cezası verileceği düzenlenmiş, ancak anılan maddenin son fıkrasında ise açık ihlâlin olmaması halinde nihaî karara kadar geçecek süre için para cezası uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır. Rekabete aykırı anlaşma 4. madde ile yasaklanmasına karşın 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesi ile belirli şartların var olması halinde Kurul tarafından teşebbüsler arası anlaşmaların 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulabileceği öngörülmüş, aynı maddenin son fıkrası ile grup muafiyeti tanınması ve muafiyetin şartlarının tebliğlerde düzenleneceği belirlenmiştir. Bu amaçla çıkarılan 97/3 sayılı Tebliğ'le grup muafiyeti kapsamına giren yükümlülükler ve grup muafiyeti kapsamı dışında kalan koşullar ve yükümlülükler tek tek sayılmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, İstanbul Gıda Toptancı Tüccarları Derneği'nin (İGTOD), aralarında davacı şirketin de bulunduğu bazı şirketlerle ilgili olarak verdiği 19.11.1997 tarihli şikâyet dilekçesinde; teşebbüslerin dayanıksız gıda ve gıda dışı tüketim mallarına ilişkin İGTOD üyeleri aleyhine uyumlu eylem halinde arz boykotu uyguladıklarının, Rami Piyasasında üyelerinin ürün tedarik etmelerine engel olmak suretiyle piyasa dışına çıkardıklarının, yapılan sözleşmelerle, ilgili bölgedeki tek distribütörden mal tedarik zorunluluğunun getirilerek ve komşu bölge distribütörlerinden satın alma yasağı uygulanarak ikincil tedarik kaynaklarının ortadan kaldırıldığı, üretici firmaların distribütörlerine fiyat empoze ettiklerinin, tüketici zararına pazarlamayı kısıtladıklarının ayrı ayrı ürünlerde hâkim durumu kötüye kullandıklarının bildirilmesi üzerine davalı idarece soruşturma başlatıldığı, yapılan soruşturmada davacı şirketin distribütörleri ile imzaladığı 1997 yılı Standart Distribütörlük Sözleşmesi'nin 7.5. maddesi ile distribütörlere, perakendecilerin tüketicilere satış fiyatının Unisel tarafından gönderilen liste ile uyumlu olmasına gayret gösterilmesi görevinin yüklendiği, davacı şirketin kurduğu distribütörlük sisteminde davacı şirketin bölge müdürünün distribütörün üzerinde yer aldığı, distribütörün sadece finansör olduğu ve kendi satış fiyatını belirleme özgürlüğü bulunmadığı, Unisel distribütörü Pakdağ Gıda ile İstif Gıda arasında 01.01.1997 tarihinden itibaren iki yıl süre için aktedilen Özel Müşteri Marketler (ÖMM) Sözleşmesi'nin 6. ve 12. maddelerinde yer alan kurallar ile distribütörün ÖMM'ye uygulayacağı vade, iskonto gibi satış koşulları ve raf fiyatlarının Unisel tarafından belirlendiği, söz konusu kurallara uyulmamasının yaptırımının sözleşmenin feshedilmesi olduğu, zincir marketler açısından; davacı şirket tarafından gönderilen tavsiye fiyatlarına uyulması için Metro üzerinde baskı oluşturulduğu, yapılan tespitler çerçevesinde davacı şirketin distribütörlerden nihaî

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

tüketiciye kadar giden aşamalarda fiyat, vade gibi satış koşullarını kontrol altında tuttuğu ve bu aşamaların her birinde kendisinin belirlediği fiyatın oluşmasına çalıştığı, belirtilen davranışların, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini açıkça ihlâl eder nitelikte olduğu, bu nedenle 24.11.1999 tarih ve 99-53/575-365 sayılı Kurul kararıyla davacı şirkete 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verildiği, söz konusu Kurul kararına karşı açılan davanın Danıştay Onuncu Dairesi'nin 15.05.2003 tarih ve E:2001/656, K:2003/1774 sayılı kararıyla reddedildiği, anılan kararın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 21.12.2006 tarih ve E:2003/1050 K:2006/2446 sayılı kararıyla Soruşturma Heyeti Başkanı Kurul Üyesinin nihai kararda kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle bozulduğu, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce bozma kararına uyularak, 12.12.2007 tarih ve E:2007/8028, K:2007/8738 sayılı kararıyla Kurul kararının iptaline karar verdiği, iptal kararı üzerine, mevcut dosya üzerinden yeniden karar verilmesi amacıyla konunun yeniden gündeme alındığı, davacı şirketin yeniden satış fiyatının belirlenmesi yönündeki tespitler bakımından ihlâlin var olduğuna, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca, davacı şirketin ihlâllerinin 1998 yılında devam etmiş olması nedeniyle, 1997 yılı net satışlarının %0,2' si olan 93.302,00-TL idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu 03.07.2008 tarih ve 08-43/591-223 sayılı Rekabet Kurulu kararının alındığı görülmektedir.

Dava dosyası ve eki soruşturma raporunun incelenmesinden, davacı şirket ile distribütörleri nezdinde yapılan araştırma ve incelemeler, alınan ifadeler delil olarak kabul edilen yazışmalara göre davacı şirketin sözleşmelerde yer alan hükümler doğrultusunda yaptığı yazışmalar ve uygulamalarla ürünlerin yeniden satış fiyatlarını tespit etmesinin, anılan Kanun'un 4. maddesinin (a) bendinde yer alan "mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi" hükmünün açık ihlâli sonucunu doğurduğu anlaşılmaktadır.

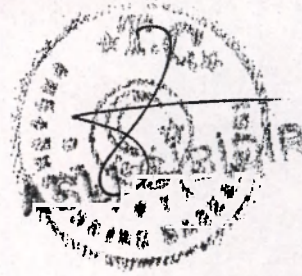
Davacı şirkete para cezası verilmesine neden olan yeniden satış fiyatının tespiti eylemlerinin temelini oluşturan sözleşme hükümleri ve bu hükümler esas alınarak yapılan uygulamalar ise yukarıda ilgili hükümleri açıklanan 97/3 sayılı Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinin grup muafiyeti kapsamına giren yükümlülüklerin belirlendiği 3. maddesi kapsamına girmediği gibi, grup muafiyeti kapsamı dışında kalan koşullar ve yükümlülüklerin belirlendiği 4. maddesi kapsamında bulunması nedeniyle muafiyetten yararlanması söz konusu olamayacağından 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin açıkça ihlâl edildiği sonucu ortaya çıkmaktadır.

Bu durumda, yaptığı uygulamalarla distribütör ve zincir marketlerin ürünlerin yeniden satış fiyatlarını tespit ettiği soruşturma raporu ile belirlenen ve bu eylemleri grup muafiyetinden yararlanamayacak nitelikte olan davacı şirkete, bu açık ihlâller nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 119,30-TL yargılama giderlerinin davacı şirket üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 2.400,00-TL vekâlet ücretinin davacı şirketten alınarak davalı idareye verilmesine, posta giderleri avansından artan tutarın istemi halinde davacı şirkete iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 08.05.2012 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Zümrüt	H. Neşe	Gürsel	E.Yücel
ÖZGÜR	ÖDEN	SARI	MEKİK	SEYHAN
(X)				



Yargılama Giderleri :

Başvuru Harcı : 21,40.-TL

Karar Harcı : 28,90.-TL

Posta Gideri : 69,00.-TL

Toplam : 119,30-TL

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

### KARŞIOY - (X)

Davacı şirkete, distribütörleri ile yaptığı anlaşmalarla yeniden satış fiyatını belirlemek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığı gerekçesiyle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun kararının iptali istemiyle açılan davada idari para cezasına esas alınan fiillerin cezalandırılabilmesi açısından soruşturma zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı hususunun irdelenmesi gerekmektedir.

Zamanaşımına ilişkin olarak, 4054 sayılı Kanun'un dava konusu olay tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları ve Süreli Para Cezalarında Zamanaşımı" başlıklı 19. maddesinde ;Kurulun para cezası ve süreli para cezası verme yetkisinin madde devamında belirtilen zamanaşımı sürelerine tabi olduğu, zamanaşımı sürelerinin; teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlali halinde üç yıl, diğer hallerde beş yıl olduğu; sürenin, ihlalin vuku bulduğu gün işlemeye başlayacağı; sürekli veya tekrarlanan ihlaller söz konusu ise sürenin, ihlalin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren başlayacağı; bu ihlalle ilgili olarak Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin, bu işlemin ilgili taraflardan birine tebliği anından itibaren zamanaşımını keseceği; karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği hükümleri yer almakta iken anılan madde 23.01.2008 tarih ve 5728 nolu Kanun ile yürürlükten kaldırılmış, zamanaşımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmediği gibi gerek bu yeni düzenlemede, gerekse 5728 sayılı Kanun'da zamanaşımına ilişkin eski hükümlerin geçerli olacağı yönünde bir hüküm de yer almamıştır.

5728 sayılı Kanun'un gerek genel, gerekse madde gerekçesinde bu değişikliklerin nedeni, "İdarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, takip ve tahsili ile zamanaşımı konuları Kabahatler Kanunu'nun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir." denilerek açıklanmıştır.

01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren, 19 Aralık 2006 tarih ve 26381 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5560 sayılı Kanun ile bazı maddeleri değiştirilen 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, "Kabahat" deyiminin, Kanun'un karşılığında idarî yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlamına geldiği belirtilmiş; 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer Kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı düzenlenmiş; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan "Soruşturma Zamanaşımı" başlıklı 20. maddesinin 1. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının dolması halinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemeyeceği, 2. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının, Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört yıl olduğu; 4. fıkrasında ise; zamanaşımı süresinin, kabahate ilişkin tanımdaki fiilin işlenmesiyle veya

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı ifade edilmiş, zamanaşımını kesen veya durduran herhangi bir düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kanun'un "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde ise; 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı belirtilmiş, bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun uygulanacağı ve infaz olunacağı kurala bağlanmıştır.

Bu durumda idarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması veya failin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan düzenlemeye göre aleyhte hükümler getiren düzenlemelerin dikkate alınmaması gerekmekte olup, zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme (infaz) aşaması bakımından sonuçlar doğurduğu kuşkusuz olmakla birlikte esas itibarıyla ceza verme ve cezayı infaz etme imkânını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan, lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerekmektedir.

Diğer yandan "zamanaşımı engeli" olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle zamanaşımı engelleri tahdidi olup yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğinden bahisle 24.11.1999 tarihli Kurul kararıyla idarî para cezası verildiği, söz konusu Kurul kararına karşı açılan davanın Danıştay Onuncu Dairesi'nin 31.11.2003 tarih ve E:2001/655, K:2003/5451 sayılı kararıyla reddedildiği, anılan kararın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 21.12.2006 tarih ve E:2003/1050, K:2006/2446 sayılı kararıyla Soruşturma Heyeti Başkanı Kurul Üyesinin nihai kararda oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle bozulduğu, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce bozma kararına uyularak, 12.12.2007 tarih ve E:2007/8028, K:2007/8738 sayılı kararla Kurul kararının iptaline karar verdiği, iptal kararı üzerine, mevcut dosya üzerinden yeniden karar verilmesi amacıyla konunun yeniden gündeme alındığı, davacı şirketin yeniden satış fiyatının belirlenmesi yönündeki tespitler bakımından ihlâlin var olduğuna, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca, davacı şirketin ihlâllerinin 1998 yılında devam etmiş olması nedeniyle, 1997 yılı net satışlarının %0,2' si olan 93.302,00-TL idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu 03.07.2008 tarihli Rekabet Kurulu kararının alındığı anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede, somut olayda, Kurul kararında kesin bir tarih tespit edilmemiş olmakla birlikte 1998 yılı sonuna kadar ihlalin devam ettiğinin saptandığı göz önüne alındığında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na göre zamanaşımı süresinin 2006 yılı sonunda dolacağı, failin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca ise, 02.04.2001

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2008/13195  
Karar No : 2012/961

tarihinde Danıştay genel evrak kaydına giren dilekçeyle ilk Kurul kararına karşı dava açılmakla zamanaşımı süresinin son kez kesildiği ve süre Nisan 2006 tarihinde dolmuş olacağından, Kabahatler Kanunu'na göre lehe olan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin somut olayda uygulanması gerektiği anlaşılmakta olup Kurul'un ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradıktan sonra 03.07.2008 tarihinde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Diğer yandan, anılan tarihte ilk Kurul kararına karşı açılan davanın derdest olduğu dönemde zamanaşımı süresinin duracağı ileri sürülmüşse de, ne 4054 sayılı Kanun'un mülga 19. maddesinde ne de 5326 sayılı Kanun'un 20. maddesinde soruşturma zamanaşımını durduran bir neden öngörülmediğinden ve zamanaşımı engellerinin yorum yoluyla genişletilmesi mümkün olmadığından, bu iddiaya itibar edilemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Kurul kararının iptal edilmesi gerektiği düşüncesiyle aksi yönde oluşan karara katılmıyorum.

Başkan  
Nevzat ÖZGÜR

